

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

F.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Quando difficultatem in partu habuisti, ego ad te ingressa sum. Ideo ingrata es, si non diligis me. Labora igitur, ut filii tui sint etiam filii mei. In Compendio vitæ S. Brigittæ. Verba Deipara.

Eleemosyna.

Odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Cant. 4. Quæ sunt unguenta tua, soror, mea sponsa? eleemosynæ tuæ, quas expendisti in me. Super omnia aromata est odor unguentorum tuorum, id est, suavitas eleemosynarum tuarum; quia non ut ceteri in membris meis, sed in memetipso tu mihi munificentissima extitisti. Rupertus in Cant. hic.

Quare non obtulit B. Virgo agnum; quæ paulo antea acceperat à Magis in oblatione, sicut piè creditur, non parvam auri quantitatem? dicendum: quod B. Virgo, paupertatis amica, thesauros, Regum devotione oblatos, absque mora liberalissimâ charitatis regionis illius pauperibus dispensavit. Neque potuit manibus ejus aliquid temporalis substantiæ adherere, quæ jam intellexerat, Filium paupertatis, altitudinem demonstrare. S. Bernardinus tom. 3. tr. de B. V. f. 10. de Purif.

Evangelista.

Conferens in corde suo. Luc. 1. 19. Hinc Discipuli Christi à B. Virgine, post Christi ascensionem, de aliquibus dicuntur instructi: præsertim Lucas ab ea edoctus asseritur, maxime in his, quæ ipse solus de Christi infantia refert. Non quod à Spiritu S. non sit de illis instructus. Imò & Spiritus S. eum per Mariam sic instruxit; & Supernaturali irradiatione de omnibus informavit, & infallibiliter direxit. Eadem enim veritas à diversis, & pluribus modis, addiscitur. Dion. Carth. hic.

Evangelium.

Prima Evangelii præconissa in carne degens Mater Conditoris Evangelii Maria: quæ, antequam Evangelium conderetur, ipsa servavit. Nondum Conditorem ejus conceperat, & Evangelica erat. Sim. Cass. in Evang. l. 8. de vitiis. c. 3.

Eucharistiam respiciens.

Columba venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivæ virentibus foliis. Gen. 8. 11. Tu, quasi olivæ speciosa in campis, quæ Mundo naufrago ramum illum olivæ Paternæ protulisti Jesum Christum. Colligere fas habet ipsum in hoc Eucharistiæ Sacramento fidelis anima. Qui, dum creavit eam, misit per aquas, & terras hujus diluvii: quatenus bene volando rediret ad ipsum, qui misit illam. Felix plenè anima, quæ redibit ad vesperam vitæ suæ, ferens in ore suo ramum olivæ Christum, per Sacramentalem, vel saltem spiritualem susceptionem. Gerson tr. 9. Sup. Magnif.

De pomis cæli de pomis fructuum solis, & luna. Deut. 33. 13. Ad terrestrium pomorum genituram coeunt solis, ac lunæ, influxus: nam luna genitrali quâdam aspergine arva noctu humectans irrorat, & fecundat: sol verò interdiu vividis igniculis fovet; & vitali quodam calore promovet terræ partus. Jesus verò vir

Polyanth. Sac. Tom. II.

ginalis, & pulcherrimæ, arboris Mariæ fructus est. Eucharistia fructus, & pomum, est solis, ac lunæ: hoc est, solis Jesu, & lunæ Mariæ. Arcones in Il. 3. 6. Diso. 5.

Introduxit me Rex in cellaria sua. Cant. Eucharistiam; quorum tu Cellaria es. Gerson tr. 11. Sup. Magnif.

In qua urna aurea habens manna. Hebr. 9. 4. Urna aurea est Maria: aurea per excellentiam vitæ; aurea per integritatem, & puritatem; aurea per plenitudinem gratiæ. Hæc urna manna reconditum habuit; quæ Panem Angelorum, qui de cælo descendit, & dat vitam Mundo, sacrosancto gessit in utero. S. Amadeus hom. 1.

Corpus, & Sanguis, Filii Dei, fructus sunt arboris pulcherrimæ; id est, Virginis intemeratæ S. Rupertus l. 1. in Levit. c. 37.

In Sacro Virginis utero formatus cibus. S. Thomas Vill. f. 1. de Corp. Chr.

Christus ipse S. Matri suæ lætè vultu Viaticum sacrum præbuit. Gerson tr. 9. sup. Magnif.

Tu Mater es Eucharistiæ; quia Mater gratiæ bonæ. Tu clavigera Cellariorum Regis pacifici. Idem ibidem.

F.

Fides.

Omnes domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Prov. 31. Vestes servorum Mariæ sunt fides, & operatio. Fides vestis interior, quæ ornat animam in oculis Dei: operatio exterior; quæ coram hominibus nos Christo patienti similes facit. Richardus à S. Laur. l. 2. p. 1.

Vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum &c. Cant. 4. 9. Oculus fidem, capillus humilitatem, designat; quibus Potentis Dei Filio Virgo maxime complacuit; illumque unò capillò, licet fortissimum, & potentissimum fortiter alligavit. S. Thomas Vill. f. de S. Stephano.

Mariæ fides transcendit fidem Abrahæ. Abraham credidit, posse se habere filium de sterili fene; sed Maria, quod virgo conciperet de Spiritu S. neque concepisset, nisi credidisset. S. Bonaventura f. 17. in Hexam.

Fiducia.

Factum est autem, cum essent ibi, impletum est tempus, ut pareret. Luc. 2. 6. B. Virgo improvisa venit, de tempore partus non cogitans; divinæ directioni, & gubernationi, omnia relinquens; cum divinâ, non humanâ operatione concepisset: nihil secum deferens, quod edita proles in cultu educationis requirit. Simon Cass. de gest. D. l. 1. hic.

Filius.

Peperit Filium suum primogenitum. Luc. 2. 7. Nos esse filios B. Virginis hic ostenditur. Si primogenitus, ergo alii secuti sunt secundò geniti, tertio geniti: neque enim primogenitus diceretur, nisi post se alios haberet. Carnales verò nullos habuit B. Virgo, præter Christum, ergo spirituales habeat, necesse est. Non Angelos; ergo homines: nam Filius ejus frater

E 2

noster

noſter dicitur. Ergo ſi nos fratres; illa noſtra Mater. Incert. Auth.

Mulier amicta ſole, & Luna ſub pedibus ejus.
Apoc. 12. 1. *in utero habens clamabat parturiens, & cruciabat, ut pareret.* v. 2. Gloſſa interl. clamabat, cupiens alios generare, Moralis gloſſa: Significatur intenſum deſiderium implendi in opere, quod concepit in mente. Ambroſius: cruciatur, ut pariat, cum lugeat eos, quos in peccatis parere conſpicit. Sicut Paulus Ap. inſirmantibus diſcipulis loquitur: *filioli mei, quos iterum parturio, donec formetur Chriſtus in vobis.* Gal. 4. 19. Naxera tr. de B. V. §. 26. Maria cupit gignere filios ſpiritualiter.

Omnes filii ventris Eccleſiæ, ſunt hæreditas, & merces fructus ventris Mariæ. S. Bonaventura Spec. B. V. c. 14.

Preto Janes, ſive Abyſſinus Imperator, hoſ ſibi uſurpat titulos: David ſupremus meorum regnorum à Deo unice dilectus. Columna fidei, ortus ex ſtirpe Juda, filius David, filius Salomonis, filius ex femine Jacob, filius magnus Mariæ, filius SS. Petri, & Pauli, ſecundum gratiam. Imperator ſuperioris, & majoris, Æthyopia. Orthelius in theatro tabula 68.

Fortitudo.

Hæc eſt illa mulier fortis, de qua ſcriptum eſt: *mulierem fortem quis inveniet?* Prov. 31. 10. Bleſenſis l. 1. in Adv.

Intravit Jeſus in quoddam caſtellum.
Luc. 10. 38. Quod caſtellum fortius, quod firmius? quàm Virgo Sanctiſſima: cujus animam ſic Deus gratiâ firmavit; ut neque factò, nec cogitatu, à Deo unquam declinaverit. S. Thom. Vill. conc. 1. de Aſſumpt. V.

Fuga in Ægyptum.

Ecce Dominus aſcendet ſuper nubem levem. If. 19. 1. Hieron. Procop. & S. Ambroſ. Exhortat. ad Virgines, docent: nubem levem eſſe B. Virginem; cujus ulnis Chriſtus puer in Ægyptum delatus eſt. Porrò B. Virgo dicitur nubes levis: quia nullis concupiſcentiæ, aut conjugii, onere gravata inquit Hieron. Super omnes res terrenas quaſi nubes, ait Procopius, eminebat. Hæc nobis pluit Chriſtum; & per eum interna mentis noſtræ humectat. Cornelius hic. Nubes levis, & nullius corruptionis pondere gravis, eſt Virgo Maria; quæ in Ægyptum Chriſtum portavit. Eusebius Emiſſ. hom. in Nat. Innocentium.

Fuge in Ægyptum. Matth. 2. Nam incipiebat cudi acutus doloris gladius, cum tam citò nova ſua, teneraque, proles cogeretur regum timore, quos terrebat, provincias Ægyptiæ incolere. Et mirum in hoc infante tenello, quòd terrens terrebat; & terrens plus terrebat; qui ob hoc fugiebat; quia ab ipſo terrebat. Herodes. Simon Caſſ. l. 1. de geſt. D. c. 22.

Ecce Regina Mundi Ægyptiæ ingreditur civitates, nullò humano comitata ſaſtu; ſed nec peditequam unam legimus habuiſſe. Incognita in Mundo, ignorata in populo: quam, ſi, quæ erat, cognoviſſet Ægyptius, apparatus, & magnis copiis, occuriſſet. Conducit hoſpitiū carpentarius, introducit Matrem cum prole fu-

gientem; congregat ſupelleſtilem modicam, ad fovendam Matrem, & prolem; artis carpentariæ inſtrumenta producit. Idem ibidem. Vide obedientia.

G.

Gaudia.

Cor Matris quædam dulcedines, quæ humanum ſuperant intellectum, imbuebant: eratque utrimque mira jucunditas, cum pia Sanctæ Matris, & devota, humilias, & Sancti Sanctorum immenſa benignitas, confederatis affectibus mergerentur. S. Cyprianus de Nat. Chr.

Gratia.

Omnia flumina &c. Eccl. 1. 7. Per mare intelligitur V. Mariæ; in quo omnia flumina gratiarum, & donorum ſpiritualium, intraverunt cum ipſo fonte: & non redundavit Maria, id eſt, non intumuit per ſuperbiam. Hugo Card. hic.

Sicut turris David collum tuum. Cant. 4. 4. Sicut caput per collum, ejusque arterias, ſpiritus vitales, in membra inſluit; Sic Chriſtus per Matrem in Fideles ſua dona. de Ponte l. 7. Exh. 15. §. 3.

Omnia flumina intrant in mare, dum omnia chariſmata Sanctorum intrant in Mariam. Et flumen gratiæ Patriarcharum, & Prophetarum intrat in Mariam; & flumen gratiæ Apoſtolorum intrat in Mariam; & flumen gratiæ Martyrum intrat in Mariam; & flumen gratiæ Confeſſorum; flumen gratiæ Virginum &c. Omnia flumina intrant in mare, id eſt, gratiæ intrant in Mariam. Unde ipſa optime dicere poteſt illud Eccl. 29.

In me omnis gratia. S. Bonaventura Spec. B. V. c. 3.

Ave gratiâ plena. Luc. 1. 28. Hæc eſt gratia, quæ dedit cœlis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitii, vitæ ordinem, moribus diſciplinam. S. Chryſoſt. ſ. 143.

Spiritus S. ſuperveniet in te. Luc. 1. 35. Non dixit, venit; ſed *ſuperveniet.* Prius quidem in ea fuit per multam gratiam; ſed nunc ſupervenire nuntiat propter abundantioris gratiæ plenitudinem, quam effuſus eſt ſuper illam. S. Bernardus hom. 4. ſup. Miſſus.

Nec ſolum ad ſeipſam fit gratiâ plena; ſed ut refundat in ceteros exigentes; & decur in illa intelligi; quòd plenitudinem gratiæ, futura Chriſtianitas poſſit accipere, quæ numerolitate ſingulari Virgini proferenda erat. Et enim ad totam Chriſtianitatem ordinabatur, quòd fiebat in Virgine. Sicut una prima virgo, non pro ſeipſa tantum, ſed pro omnibus, plenitudinem culpæ ſuſcepit. Simon Caſſ. de geſt. D. l. 2. c. 2.

Inveniſti gratiam. Luc. 1. 30. Non creâſti, ut Deus: non rapuiſti; ut Angelus: non perdiſti; ut Adam: non emiſti; ut Simon magus: non abſcondiſti; ut infidelis doctor: ſed reſtituiſti potius. de Caſtillo Illat. 217.

Salutans nomen Virginis reticet; ab eo, quòd plus in ea erat, denominat, dicens: *Ave gratiâ plena.* Oſtenderit ei omnipotens, qui delegaverat eum; quòd & plus eſſet hæc Virgo, & quibus donibus ditata conſiſteret; cum, omnium abjectâ copiâ rerum, ſolum polletet plenitudine gratiarum. Sim. Caſſ. antè eir.

Inveniſti